

19-åriga ynglingen Anders Larsson antogs för soldatrote 334 Skalunda i Sköldinge socken den 7 maj 1802 och gavs då soldatnamnet Schön, ibland skrivet Skön.

Bevistade 1805-1807 års krig. Måhända var det av umbäranden i dessa strider han sjuknade och i juni 1807 låg på lasarettet i Altfehz. Även 1809 var han sjuk och låg i juli månad inlagd på sjukhus i Uppsala. Utskriven därifrån medföljde han regementet till Västerbotten 29. juli och deltog där i striderna mot tryssarna vid Säfvar och Ratan. Han utmärkte sig där "genom mod, köld och ståndaktighet under fiendens framträngande i striden vid Säfvar" på sådant sätt att han tilldelades Tapperhetsmedalj.

Schön befordrades till Corporal 31 maj 1810 men fick inte lönen förrän 1 jan 1811.

Bland arbetskommenderingar som Schön deltog i kan nämnas en till Göta kanal-grävningar i maj 1812.

Året därpå var det dags att gå ut i strid igen - denna gång till Tyskland och 1813-1814 års krig varifrån han helskinnad återkom till hemorten och Skalunda rote.

4 januari 1819 degraderades Schön tills vidare "i följd av underlåtenhet att utdela för manskapet mottagen avlöning samt för att mot order hava uppburit beklädnadspenningar och borde han med sina kronotunnemedel ersätta de försnillade penningarna". Han togs till nåder och återfick korpralsgraden samma år den 20 oktober för att knappt ett år senare åter degraderas, denna gång för fylleri vid regementets utmarsch från Stockholm efter avslutat övningsläger på Ladugårdsgärdet. Degraderingen skedde den 3 augusti 1820.

Vid Generalmönstringen 3 juni 1835 erhöll Schön avsked för sjuklighet och anmäldes till underhåll. Troligen avled han år 1851 då hans tapperhetsmedalj insändes 22 oktober detta år.

End. Hmsf. h. l. Floda inf. till Staps ST, från Sköldinge, 1803!